

Odcházím do kouta a směju se tvý síle,
nechtěl bych klesnout takhle hluboko.
Nahoře je dole, dole je nahoře,
jsi s náma stejně jen tak na oko.

Plíseň na stěnách, na zemi střepy,
jsem čistej a svobodnej uprostřed deky.
Zavírám oči, nic nechci měnit,
našel jsem sílu, naděj nechci ji ztratit.
Je mi fakt líto, že tu nejsi a nevidíš
jak se propadám a jak se ti vzdaluju,
jsem jinde, jsem jinde, jsem jinde, jsem jinde.

Taky jsem pochopil, že nic není tak jasný,
bejt znechucenej a nevědět proč,
nevýraznej úsměv, gesto, nevýraznej postoj,
čím to že si připadám tak sám.

Plíseň se stěnách...